

2. maj

Tekst: Fuglsang&Vase
Opført af Jesper Klein

En fed arbejdsgiver kommer ind. Talerstol. Blå faner. Ekko på mikrofonen.

Direktører. Arbejdsgivere. Selvstændige! Velkommen til 2. maj.
Velkommen til kapitalisternes internationale kampdag.

Jeg er her under parolen "Mindre fritid. Mere arbejde. Flere penge ned i foret. Til mig selv." Måske har I andre paroler. Men det er helt i orden. For vi er liberalister, vi er egoister, og vi er først og fremmest vor egen lykkes smed.

Og sådan skal det være!

Og hvor er det smukt at se de mange mørkeblå nålestribe faner, der vajer smukt i røgtågerne fra de fede cigarer. Allerede på vej herhen, da jeg så de lange rækker af ulovligt parkerede sølvgrå BMW'er udenfor D'Angleterre, tænkte jeg: "Hvor er det flot, at så mange stadig gider køre flere hundrede meter for hver deres sag!". Og når jeg så ser ned i salen, og ser jer sidde så talstærkt ved enkeltmandsbordene. Så ved jeg at kampen mod solidaritet, mod fagforeninger, mod formueskat er stærkere end nogen sinde. Og sådan skal det være!

Når nogen spørger: "Hvorfor overhovedet mødes 2. maj? Har vi allesammen ikke nok i os selv?" Så svarer jeg...jo, men måske møder man nogle man kender, som er på vej ned, nogle man kan hovere over, og hvis forretninger man muligvis kan overtage.

Når nogen spørger: "Er 2. maj efterhånden ikke ved at udvikle sig til en undskyldning for at drikke whiskysjusser og spise laksesnitter?" Så svarer jeg...jo, men det har jo også hele tiden været meningen...vores fest idag er selvfølgelig fradrags-berettiget.

Og sådan skal det være!

Nogen siger at egoismen har det skidt.

Men tro dem ikke. Egoismen er ved at få tag i hele samfundet.

Må jeg minde om hvordan folk reagerede på overenskomstkonflikten. Vi husker alle de stærke billeder af desperate danskere der på smukkeste vis hamstrede varer for snuden af hinanden. Fede parcelister med fryseren fuld, der ryddede brødhylder for øjnene af sultne børnefamilier. Man stjal fra næstens kurv. Og sådan skal det være!

Her til sidst må vi ikke glemme, at dette også er en *international* kampdag, og at vi måske har knap så heldige kolleger i mange andre lande. Direktører, der hver dag kæmper en hård kamp for at holde liv i deres fabrikker. Selvstændige, der knapt har salt til deres swimmingpool. Må vi da ikke også vise dem solidaritet? Hjælpe dem i nødens stund?

NEJ DA! Aldrig i livet. Lad os for pokker prøve at få dem helt ned med nakken, så vi kan udvide vores eksport og overtage deres markeder. For sådan skal det være!

(udgang her med et "god kampdag" eller afslutning med sang)

Lad os nu, inden der er cognac i salonen, afsynge vor kapitalismens slagsang.
Lad mig erindre om, at enhver kan synge i sin egen toneart. Det lyder ad helvede til. Men man kan altid sige, at det var de andre der sang falsk.

Når jeg ser et rødt flag falde
på en blank og vårfrisk dag
Kan jeg høre revisoren kalde
det går godt for dit firma, din sag
Og jeg rejser mig trodsigt i vrmlen
mens jeg skubber de andre ned
For det blå flag der blafrer på himlen
gør mig rig, glad og smældrende fed!

Udmarch på de sidste linier.